

dig naturlig og selvfølgelig Ting, og jeg vil ikke ret vel kunne tænke mig Misbrugene saa store, at nogen skulde ønske den Tilstand tilbage, som har været, eller ønske den Tilstand tilvejebragt, som vilde komme, dersom det ikke stod Arbejderne frit for at forene sig i Organisationer og derved tilvejebringe forbedrede Arbejdsvilkaar. Dette er min Stilling til denne Sag, og naar det saa fra det ærede Medlem her er blevet udtalt, at man i Statsbanernes Administration foretrak Arbejdere, som ikke vare i Organisationerne, kan jeg ikke benægte det, da det er et Faktum, som ikke er mig bekendt, men jeg kan ikke tro, det kan være af anden Grund, end at Arbejdernes Organisation er saadan, at Statsbanernes Direktion ikke ynder den, og jeg tror, at det ikke vil være vanskeligt for den faglige Organisation at indrette sig paa saadan Maade, føre sine Forhandlinger paa saadan Maade og fremsætte sine Krav i saadant Omfang, at den kunde komme til at staa i venskabeligt Forhold ogsaa til dem, som inden for Statsbanerne — det indrømmer jeg — i første Instans have den afgørende Stemme i denne Sag. Det skulde glæde mig, om det kunde blive Tilfældet, og jeg for mit Vedkommende vil gerne gøre derfor, hvad jeg formaar.

Der er faldet et Par Bemærkninger med Hensyn til Sager, som, saavidt jeg ser, ikke ere Genstand for Ændringsforslag, der ere stillede til 3die Behandling. Det var særligt det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen), som bragte en Sag paa Bane, som jeg maa tilstaa, at jeg ikke i Øjeblikket er i Stand til at svare paa. Den drejede sig om nogle Jærnbaneplaner ovre i Vestjylland. Jeg maa henstille til det ærede Medlem at henvende sig til mig. Jeg skal da gerne give ham de Oplysninger jeg kan og søge at afhjælpe de Mangler, der virkelig maatte være til Stede, og som kunne afhjælpes. Om Krydsningsstationen paa Fyn er det vistnok rigtigt, hvad det ærede Medlem for Nyborg (K. Jensen) bemærkede, at for saa vidt Togene holde alligevel, kunde man maaske nok faa det indrettet saaledes, at der blev Lejlighed til at løse Billet. Ved Godstoget vil det selvfølgelig ikke kunne finde Sted. Men dette vil blive nærmere overvejet. Jeg kan altsaa kun gentage, hvad jeg antydede i Gaar, at endnu tror jeg ikke, der er blevet indrettet nogen Krydsningsstation noget Sted, uden at der efter kortere eller længere Tid er fremkommet Ønsker om, at der tillige maa

blive et Stoppested, Ønsker, der ere blevne efterkomne, men som man i Statsbanernes Administration vilde ønske maatte fremkomme paa et saa sent Stadium som muligt for den endnu ikke indrettede Krydsningsstation her. Meningen er altsaa, at det nok skal komme, og jeg skal gerne bidrage mit til, at det ærede Medlems Ønsker i den Henseende kunne blive opfyldte.

Ordføreren (C. Hage): Af de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Minister, er der kun en enkelt, der giver mig Anledning til en Bemærkning. Det er vedrørende Ordningen af Telefonvæsenet i Jylland. Den ærede Minister sagde i Anledning af min Omtale af den Forstaaelse, der er opnaaet om Indholdet af de Koncessioner, som ville blive meddelte de jyske Telefonselskaber, at han tog det Forbehold, at der i Koncessionerne vilde blive indført en Bestemmelse om, at de nuværende Statsanlæg — jeg vilde foretrække at sige Statsanlægene — skulle kunne benyttes i samme Omfang som hidtil, altsaa saaledes, at de ikke blot besørge Telefoning mellem Jylland og de andre Landsdele eller Udlandet, men ogsaa Telefoning mellem de jyske Byer indbyrdes, saaledes at der for saa vidt vil blive en Konkurrence fra Statens Side over for Selskaberne. Heri er jeg enig. Med denne Ordning vil der altsaa til en vis Grad blive Forskel mellem Koncessionerne for de jyske Selskaber og for Selskaberne paa Øerne. Dette er en naturlig Følge af den forudgaaende Udvikling og af Jyllands større Udstrækning, og det stemmer i øvrigt ogsaa med det, som Jydsk Telefonselskab selv har foreslaaet i sit Andragende.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) dvælede i Gaar udførligt ved de Ændringsforslag, han har stillet angaaende Lønningsforholdene for Statens Arbejdere. Det ærede Medlem for Horsens (Lyngsie) fremdrog disse Udtalelser, understregede og forstærkede dem, og ledsagede dem med en Række Spørgsmaal til mig. Idet han gik ud fra, at de paagældende Ændringsforslag, saaledes som de ere formulerede, lide af den gentagne Gange fremhævede Mangel, at de i Virkeligheden ere overflødige, fordi de ikke give Administrationen nogen Bemyndigelse ud over den, den allerede har, spurgte han mig: Naar dette er Tilfældet, hvorfor har jeg da ikke i Finansudvalget gjort Forslagsstilleren opmærksom derpaa? Hvorfor har jeg ikke foranlediget, at Forslagene bleve affattede saa-